

ಅಚಲನು. ಜೊತೆಗೆ ಆತನು ಗುಣಗಳಿಗೆ (ತ್ರಿಗುಣ) ಅತೀತನು (ಗುಣಜಿವ). ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಿ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ ಆತ ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವವನು (ಗುಣೇಡ್ಯಃ).

ಸ್ತೋತ್ರದ ಮೊದಲನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣನಾಮದ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಫಲವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಚರಣದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆದ್ದರಿಂದ ದೀನರ ಬಂಧುವಾದ ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಶರಣು ('ಅನ್ಯಥಾ ಶರಣಂ ನಾಸ್ತಿ ತ್ವಮೇವ ಶರಣಂ ಮಮ' ಎಂಬಂತೆ) ಎಂದು ಸುಂದರವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೀನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದ ಅವತರಣವಿದು. ಇದು ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಪ್ರಪತ್ತಿಯೋಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನಲ್ಲಿ ಶರಣು ಹೊಂದದೆ ಯಾವ ಯೋಗವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು 'ಶಿಷ್ಯಸ್ತೇಹಂ ಶಾಧಿ ಮಾಂ ತ್ವಾಂ ಪ್ರಪನ್ನಮ್' ('ನಿನ್ನನ್ನೇ ಶರಣು ಹೊಂದಿದ ನನಗೆ ಬೋಧಿಸು') (೨.೭) ಎಂದು ಶರಣಾಗತನಾದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವುದು, ಏಕೆಂದರೆ 'ನಾನು' ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರವು ನಾಶವಾಗದ ಹೊರತು ನೀನು ಎಂಬ ಬೋಧೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳುವಂತೆ ಕಾಮ-ಕಾಂಚನವೇ ಮಾಯೆ. ಕಾಮ-ಕಾಂಚನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಸತ್ಯ-ಅಸತ್ಯಗಳ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಎಸಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕರ್ಮಗಳ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮಾಯಾಪಾಶಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಆತನ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಣೆಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಮಸಾಧ್ಯ. ಇಂತಹ ಮಾಯಾಪಾಶವನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ನಾಮವು (ಕುಹಕಾಂತಕಾರಿ). ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ - ನಾಮದ ಕೇವಲ 'ಷ್ಠ' ಕಾರವು ಶುಭವೂ, ಪವಿತ್ರವೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಜ್ಞಾನದ ತೆರೆ ಹರಿಯುವುದು (ಮೋಹಂಕಷಮ್), ಇದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗುವುದು (ಕೃತ್ಯಂ ಕರೋತಿ ಕಲುಷಂ) ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮೋಹವೆಲ್ಲಿಯದು? ಖಂಡನ-ಭವ-ಬಂಧನ ಎಂಬ ಹಾಡಿನಲ್ಲೂ ಇದೇ ಭಾವವನ್ನು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಞಾನಾಂಜನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳ ನೋಟಮಾತ್ರದಿಂದ ಮೋಹವು ನಾಶವಾಗುವುದು ಎಂದು ('ವೀಕ್ಷಣಿ ಮೋಹ ಜಾಯ್'). ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆತನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಭಕ್ತಿವುಂಟಾಗುವುದೋ ಅವರು ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ದಾಟಿ ಅಮರರಾಗುತ್ತಾರೆ. (ಮರಣೋಮಿನಾಶಂ). ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಆತನೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಧಿಷ್ಠಾನವು ಅವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರಿಯೂ ಅವನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. (ಜಗದೇಕಗಮ್ಯ).

ಮಾಯೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಮೋಹವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿ ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ ಅದ್ಭುತರಾದ ಪರಮಾತ್ಮನ (ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ) ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ

ಜಾಗೃತವಾಗದೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಗಿಳಿಯ ಪಾಠದಂತೆ ನುಡಿಯುತ್ತಿದೆ. (ವಕ್ರೋಽದ್ವೈತೋಪಿ ಹೃದಯೇ) ಆದ್ದರಿಂದ 'ಹೇ ಪ್ರಭು, ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸು' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ಆತ ನಮ್ಮ ಕರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವನೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತ ಕೂಡ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು 'ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಭಗವಂತ ಕೇಳುತ್ತಾನೇನು?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನೀಡಿದ ಅಶ್ವಾಸನೆ ಹೀಗಿದೆ:

'ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಸಲ ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿರಬೇಕು, ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಅಳುವಂತೆ ಅವರು ಭಗವಂತನಿಗಾಗಿ ಅಳಬಲ್ಲರೇ? (ವಚನವೇದ ಸಂ.೧, ಪು.೬೦೨).

ಈ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅದ್ಭುತವಾದ ಒಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೇ ದೀನರ ಅವಸ್ಥೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ನಾಮ ಮಹಿಮೆಯ ವರ್ಣನೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ,

ಒಂ ಸ್ಥಾಪಕಾಯ ಚ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಸರ್ವಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಣೇ |

ಅವತಾರ ವರಿಷ್ಠಾಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಯ ತೇ ನಮಃ ||

'ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪಕನೂ, ಸರ್ವಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಅವತಾರ ಶ್ರೇಷ್ಠನೂ, ಆದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ' ಎಂಬ ಶ್ಲೋಕ ಅಡಗಿದೆ. ೧೮೯೮ರಲ್ಲಿ ಮಾಘಪೂರ್ಣಿಮೆಯಂದು ನವಗೋಪಾಲ ಘೋಷ್ ಎಂಬ ಭಕ್ತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಗೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದ ಮಂತ್ರವಿದು.

ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಮುಕ್ಕನಾಗಲು, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಈ ಸ್ತೋತ್ರವು ಒಂದು ಸಾಧನ. ಆದ್ದರಿಂದ,

"ತಸ್ಮಾತ್ ತ್ವಮೇವ ಶರಣಂ ಮಮ ದೀನಬಂಧೋ |"

ಗ್ರಂಥಾಯುಣ

೧. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ (ಸಂಪುಟಗಳು ೧, ೨)

೨. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠದ ಆರಾತ್ರಿಕ ಗಾನಗಳು - ಸ್ವಾಮಿ ಹರ್ಷಾನಂದ

೩. ಜಪಯೋಗ - ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದ

೪. ಭಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ - ಸ್ವಾಮಿ ಆದಿದೇವಾನಂದ

೫. ಭಗವದ್ಗೀತೆ - ಸ್ವಾಮಿ ಆದಿದೇವಾನಂದ

೬. **How to live with God - Swami Chetanananda**

೭. **The Garland of Letters - Sir John Woodroffe**

* ('ಒಂ ಸ್ಥಾಪಕಾಯ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ೨೦೦೧ರ 'ವಿವೇಕಪ್ರಭ' ಫೆ.,ಮಾ. ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೀರ್ಘಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.). ❖

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮಮಹಿಮೆ

ಕೆ.ಬಿ.ಪ್ರಭುಪ್ರಸಾದ್

ಗಹನವಾದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು
ಸರಳವಾದ ಕಥೆಗಳ
ಮೂಲಕ ಸುಂದರವಾಗಿ
ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ
ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವ ಕಲೆ
ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ
ಕರಗತವಾಗಿತ್ತು. ಇಂಥ
ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ
'ನಾಮಮಹತ್ವ'ವನ್ನು
ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಗೆ
ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈ
ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವ
ಮಾನ್ಯ ಲೇಖಕರು ಕನ್ನಡದ
ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕರು.
ನಿವೃತ್ತ ಕಾಲೇಜು
ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರಾದ
ಇವರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ
ಆಶ್ರಮದ ಆಶ್ರಿತಿಯ
ಭಕ್ತರು.

ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿ ನೋಡಿರದಿದ್ದರೂ ಸಾಧಕರು,
ಭಕ್ತರೂ ಅವನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಪುನೀತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
ಆನಂದ ತುಂದಿಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದುಃಖಮಯವಾದ ಭವಸಾಗರ
ವನ್ನು ಮೋದದಿಂದ ದಾಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ
ಆಗಾಧ ವಾದ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ.

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಹರಿನಾಮವ ನೆನೆದರೆ

ಕುಲಕೋಟಿಗಳು ಉದ್ಧರಿಸುವವೋ . . .

-ಹರಿದಾಸರ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆ ಇದು.

ನಿನ್ಯಾಕೊ ನಿನ್ನ ಹಂಗ್ಯಾಕೊ ರಂಗಾ

ನಿನ್ನ ನಾಮದ ಬಲವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೊ . . .

-ಎಂದೂ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವ, ಶಿವಾ ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ಉಚ್ಚರಿ
ಸಿದರೂ ಸಕಲ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುವುವು.
ಎಂಥಾ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟವಾದರೇನು, ಹತ್ತಿಯ ಬೆಟ್ಟ, ನಾಮದ ಕಿಡಿ
ತಾಕಿದರೂ ಸಾಕು ಉರಿದು ಬೂದಿಯಾಗುವುದು. ಬೇರಾವ
ಸಾಧನೆಯ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಶಿವಶರಣರ ಆಭಯ ನುಡಿ.
ಸಾಧನಾ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತಃಸುಲಭವಾದುದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ.
ಆದರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದುದೂ ಸುಲಭ

ವಾದುದೂ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ. ನಾಮಜಪವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡ
ಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಆ ಸ್ಥಳ ಈ ಸ್ಥಳ ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಮಡಿ-ಮೈಲಿಗೆ ಎಂಬ ಕಟ್ಟುಪಾಡಿಲ್ಲ. ದಿನ
ದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ, ತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಒಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.ಬದಲಾಗದ
ಅದೇ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಅದೇ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ಮನಸ್ಸು ಜಪದಲ್ಲಿ ಬೇಗ
ಮಗ್ನವಾಗುವುದು. ನಾಮಜಪ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೂ ಫಲ ಉಂಟು.

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನನ್ನ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುವರೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಇರುತ್ತೇನೆ
ಎಂದಿದ್ದಾನೆ ದೇವರು ನಾರದ ಮುನಿಗಳಿಗೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಅನೇಕ ಉಪದೇಶಗಳು, ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕಥೆಗಳು ನಾಮದ
ಮಹಿಮೆ-ಮಹತ್ವಗಳನ್ನು ಬಹು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಸಾಧಕರ
ದೇಹಶುದ್ಧಿ-ಮನಶುದ್ಧಿ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾಗುವುವು. ಅದೂ ತಕ್ಷಣವೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮ
ಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕಥೆಯಿದೆ :

ಕೃಷ್ಣಕಿಶೋರನು ಅರಿಯಾದಹ ಎಂಬ ಊರಿನ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಕುಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಒಮ್ಮೆ ಆತ
ಬೃಂದಾವನ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅತೀವ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಹತ್ತಿರ
ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿತೆ ಎಂದು ಹುಡುಕುತ್ತ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದ್ದವನನ್ನು, 'ಅಯ್ಯಾ ತುಂಬಾ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು
ಕೊಡುವೆಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಆತ, 'ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ನೀಚ ಕುಲದವನು. ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ
ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಮೈಲಿಗೆಯಾಗಿ ಆ ಪಾಪ ನನಗೆ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆ?' ಎನ್ನುತ್ತ ಹಿಂಜರಿದ.

ಆಗ ಕೃಷ್ಣಕಿಶೋರ, 'ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡು. ಶಿವನ ನಾಮವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಉಚ್ಚರಿಸು. ನೀನು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗುವೆ. ಆಗ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ನೀರು ಕುಡಿದರೂ ಮೈಲಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ದೋಷ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದ. ಆತ ಹಾಗೆಯೆ ಮಾಡಿ ನೀರು ಕೊಟ್ಟ. ಕೃಷ್ಣಕಿಶೋರ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಗಿಕೊಂಡ. ಕೃಷ್ಣಕಿಶೋರನಿಗೆ ದೇವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದೆಂಥಾ ನಂಬಿಕೆ! ಎಂಥಾ ಶ್ರದ್ಧೆ !! ಆ ನೀಚಕುಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಹ ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಂಬಿ ಶಿವನ ನಾಮವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ! ಮನಸ್ಸು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತು. ನಿರಾಳವಾಯಿತು. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೆ ಅಂಥಾ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಹೀಗಿದೆ :

ಒಮ್ಮೆ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಪಂಪಾಸರೋವರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಒಂದು ಕಾಗೆ ಬಾಯಾರಿ ನೀರಿಗಾಗಿ ಸರೋವರದ ಅಂಚಿನವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೀರು ಕುಡಿಯದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಅದು ನೀರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ವಾಪಸು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ, 'ಎಕೆ ಹೀಗೆ?' ಎಂದು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಆಗ ರಾಮ ದೈವೀಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, 'ಈ ಕಾಗೆ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಿಂದ ದೇವರ ನಾಮಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಬಾಯಾರಿ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿದರೂ ನೀರು ಕುಡಿಯುವಾಗ ನಾಮಜಪ ನಿಂತು ಹೋಗುವುದಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ನಾಮಜಪದ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿಯುವಂತಾಯಿತು.

ಹಲವು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರು ನಾಮಜಪವನ್ನು ಲಾಭದ ಆಸೆಯಿಂದ, ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಯಶಸ್ಸು ಬರಲಿ ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಹಚಾರ ಕೆಟ್ಟಾಗ, ದುಃಖ ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಆಪರ ಸಾವು ಬಂದಾಗ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ದೈವನಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಸಿದಾಗ ಊಟ ದೊರೆಯಲಿ ಎಂದು ದೇವರ ಹೆಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಊಟವಾದ ಕೂಡಲೆ ಮಾಡುವುದು ಒಂದೇ ಕೆಲಸ, ಅದು ನಿದ್ರೆ.

ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾತು ನಿಜ. ಲಾಭದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದರೂ, ತಿಳಿಯದೆಯೆ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಫಲ ತನಗೆ ತಾನೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪರಂಪರಾಗತವಾದ ಅಜಾಮಿಳನ ಕಥೆಯೇ ಇದೆ. ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟ ಗಜೇಂದ್ರನನ್ನು ಮೊಸಳೆಯ ಬಾಯ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿದುದು ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೃಪಾಚಕ್ರವೇ.

ತಿಳಿಯದೆ ನಾಮವನ್ನು ಚ್ಚರಿಸಿದರೂ ಅದರ ಮಹಿಮೆ ಅಗಾಧ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ, ಸಾಧಕರ ಸ್ವಾನುಭವ, ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಲಿ. ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಾ-ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಮನಸಾರೆ

ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲ, ಮಾಡಿದರೂ ದೇವರು ಸುಪ್ರೀತನಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗುರುಮಹಾರಾಜರು ನಾರದರ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಬಹಳ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ನಾಮಮಹಿಮೆ

ಸದಾ 'ನಾರಾಯಣ', 'ನಾರಾಯಣ' ಎಂದು ಜಪಿಸುತ್ತ ಉಸಿರಿನೊಂದಿಗೆ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾರದ ಮಹರ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮನದಲ್ಲಿ ತನ್ನಂತಹ ಹರಿಭಕ್ತರು ಇನ್ನಿಲ್ಲ ವೆಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಹಂಕಾರ ಮೊಳೆಯಿತು. ಹೃದಯಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಯಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯಿತು. ನಾರದ ಪರಮಭಕ್ತ. ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಕ್ತ. ಹಾಗೆಂದೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಯು ತ್ತಿಯವ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಎಳಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿವುಟಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಅನಿಸಿತು. ಆಗ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ನಾರದನಿಗೆ, "ಇಂಥಾ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಭಕ್ತನೊಬ್ಬ ನಿದ್ರಾನೆ. ಆತನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅದರಂತೆ ನಾರದಮುನಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ, ಆತ ನೊಬ್ಬ ರೈತ. ಅವನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದ. "ಸದಾ ಹರಿಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಆ ರೈತ, "ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನೆಲ್ಲಿ ಸದಾ ಹರಿಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ? ಆ ದೇವದೇವನನ್ನು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಾಗೊಮ್ಮೆ ಹರಿಯ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ಮನೆಯ ಕೆಲಸ, ಹೊಲದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದಿನ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮೊದಲು ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ 'ಸ್ವಾಮಿ ಶ್ರೀ ಹರಿ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಹೀಗೇ ಇರಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಅಷ್ಟೇ" ಎಂದು ಇದ್ದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ. ನಾರದ ಮನದಲ್ಲೆ, "ಅದು ಹೇಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಳ್ಳಿಯವ ದೊಡ್ಡಭಕ್ತನಾದ?" ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ತೊಡಗಿದ. ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತ ಕೂಡಲೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳದೆ, "ನಾರದ, ನಿನಗಿದು ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವಂತೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಕೈಲಿ ಪೂರ್ತಿ ತುಂಬಿದ ಒಂದು ಎಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, "ನೋಡು ಇದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಊರ ಸುತ್ತ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ ಬಾ. ಆದರೆ ಎಚ್ಚರ, ಬಟ್ಟಲಿನಿಂದ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆಯೂ ಹೊರಗೆ ಚೆಲ್ಲಬಾರದು." ನಾರದ ಅದರಂತೆ ಏಕಾಗ್ರ, ಚಿತ್ತದಿಂದ ಗಮನ ವಿತ್ತು ಎಣ್ಣೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತುಳುಕಿ ಬೀಳದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಿ ಊರನ್ನು ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಬಂದ, ಒಂದು ಹನಿ ಎಣ್ಣೆಯೂ ಚೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿ ಕೊಂಡ. ಆಗ ಶ್ರೀಹರಿ, "ಭಾಪುರೆ, ಎಲ್ಲ ಸರಿ, ಆಗ ನೀನು